

Prædiken til sidste søndag i kirkeåret

Den 25.nov. kl. 11.00 i Bogense kirke

---

732 – 7 – 658 - // 274 – 476 – 431

Dette hellige evangelium skriver evangelisten Matthæus (Gud være lovet for sit glædelige budskab...)

På den tid tog Jesus til orde og sagde: »Jeg priser dig, fader, himlens og jordens Herre, fordi du har skjult dette for vise og forstandige og åbenbaret det for umyndige; ja, fader, for således var det din vilje. Alt har min fader overgivet mig, og ingen kender Sønnen undtagen Faderen, og ingen kender Faderen undtagen Sønnen og den, som Sønnen vil åbenbare ham for. -

*Kom til mig, alle I, som slider jer trætte og bærer tunge byrder, og jeg vil give jer hvile. Tag mit åg på jer, og **lær af mig**, for jeg er sagtmodig og ydmyg af hjertet, så skal I finde hvile for jeres sjæle. For mit åg er godt, og min byrde er let.» (Matt. 11,25-35)*

Amen!

For et par måneder siden hørte jeg et foredrag af en ekspert inden for arbejdsmiljø. Han arbejdede især med forebyggelse og håndtering af stress, og i foredraget gav han erfaringer fra cases videre samt redskaber til, hvordan man bedst forebygger og håndterer stress. Et af redskaberne illustrerede han ved et logo, som han havde set på sin nabos varevogn – naboen var elektriker, og logoet forestillede den graf, man tegner over vekselstrøm – hvis jeg har forstået det rigtigt en såkaldt sinuskurve, der skiftevis bevæger sig i en bølge op og en bølge ned... - Denne bølgebevægelse bør vi have os for øje i

vores hverdag, sagde foredragsholderen. Der sker ikke noget ved at have travlt; tværtimod er det godt at lægge energi og engagement i sit arbejde og sit liv i det hele taget. Men når man har været oppe og toppe i en bølge med fuldt pres på, skal man huske at stige ned i bølgen for neden. Og hvile sig. Holde en pause. Lade op til igen at kunne bruge energi.

Og hvile er blandt emnerne i dagens evangelium. ”Kom til mig, alle I der slider jer trætte og bærer tunge byrder, og jeg vil give jer hvile”, siger Jesus. Hvile er helt nødvendigt for ikke at slide sig ned og vælte under byrder og bekymringer. Hvile er så vigtigt at selv Jesus, der jo dog er Guds søn, har brug for den! I fortællingerne om Jesus, hører vi hvordan han gang på gang trækker sig tilbage fra folkemængden netop for at hvile sig. For at få en pause. Selv Guds søn har brug for at hvile sig for ikke at blive slidt.

Og helt tilbage i Bibelens begyndelse, i skabelsesfortællingen, pointeres behov for hvile som en universel sandhed. Efter de 6 dages ihærdige arbejde med at skabe jorden og alt hvad der er

derpå, lagde Gud Herren sig og hvilede sig – og den detalje gør Bibelens forfattere til en leveregel: i rækken af alle ugens dage skal en af dem helliges til at hvile sig.

I den del af skabelsesberetningen, der handler om skabelsen af de første mennesker, hører vi også om hvilens helt fundamentale nødvendighed. For at skabe Eva var Gud nødt til at lade Adam sove først, hvorefter den nye skabning blev til. Ud af hvile blev der skabt noget nyt.

Så der kan ikke være nogen tvivl om, at hvile er altafgørende for et godt liv. Og alligevel glemmer vi det. Vi tager ikke de nødvendige pauser. Hvis vi gjorde, ville der ikke være så mange, der gik ned med stress!!

Vi synes ikke vi har tid til pauser. Lever måske i den vildfarelse, at det giver mindre stress at knokle igennem uden at hvile sig; at sørge for at alt er perfekt, alt er gjort; der er ikke noget at sætte en finger på – og så er det man slet ikke føler man har tid til at hvile sig, hvis man også skal nå den næste opgave.

Og allerede på Jesu tid ser det ud til at have været et problem; det ser ud til at også den gang sled folk sig ned. For Jesus henvender sig til sådanne mennesker. De slider sig trætte og bærer på tunge byrder. Blandt byrderne kan *bekymringer* være en del af belastningen. Jesus prøver flere steder at forklare, at vi ikke skal bekymre os så meget –fx den gang, hvor han udpeger himlens fugle og markens liljer som forbilleder for det bekymringslette liv; eller som dengang, hvor han fremhæver de ubekymrede og tillidsfulde børn over for de skeptiske disciple.

Men i dagens tekst anerkender Jesus meget tydeligt, at han ser den virkelighed, disse bekymrede og trætte mennesker er i. Og han melder sig på banen som byrdebærer. Ikke sådan, at han tager byrderne fra de trætte. Nej, han viser dem, hvordan de mere hensigtsmæssigt skal håndtere deres byrder. Vi skal lære af ham. Bære byrder som han gør. ”Mit åg er godt og min byrde er let”, siger han. Hvad er det så, Jesus gør, som vi skal lære?

Jo, han siger, at han går til livet med *sagtmodighed* og *ydmtyghed*. Det er gammeldags ord, men de rummer meget visdom. Hvad er sagtmodighed og ydmtyghed? Jo det kunne måske ses som en modvægt til de store krav og forventninger, vi stiller til os selv og tit også vores omgivelser. Krav om hurtigt at komme gennem uddannelsesforløb. Krav om fuld udnyttelse af resurser – også de menneskelige resurser. Krav om robusthed og effektivitet. Krav om hele tiden at være online, være "på" – på mailprogram, telefon, forældreintra, E-boks osv.

Ydmtyghed og sagtmodighed er også at lade tanken om "hvad får jeg ud af det" ligge. Nogle gange bare gøre ting for den andens skyld eller for en god tjenestes skyld. Ydmtyghed er at lade være med at opføre sig om som om man alene var omdrejningspunkt for universet –

I ordrækken ydmtyghed og sagtmodighed, kunne ordet "taknemmelighed" være oplagt at tilføje. Og så kunne de tre ord ses som et værdisæt, man satte op imod det helt aktuelle

Black Friday-ræs, hvor vi i ugevis er blevet opmuntret til at gå amok i forbrug og grådighed. Ordet ”taknemmelighed” blev nemlig helt overset, da vi adopterede Black Friday fra USA. For selv før Black Friday overhovedet blev til i USA, var det faktisk en markering af taknemmelighed, der var anledning til festdagene – Black Friday blev forretningernes udnyttelse af, at folk havde thanksgiving-ferie, så de oven på thanksgiving-festen torsdag kunne gøre gaderne sorte af indkøbskøer om fredagen. -

Det er sagtnodighed og ydmyghed, der ordret det, vi skal lære af Jesus, når vi som han finder en god balance mellem byrder og hvile. Og sagtnodighed og ydmyghed demonstrerer Jesus flere andre steder i fortællingerne om ham – ikke mindst, da han rider ind i Jerusalem op til sin død. ”Sagtnodig, ridende på et æsel”, gør han sin entré i Jerusalem ugen inden sin død, hører vi.

Jesus kan sagtnodig og ydmygt ride ind i Jerusalem, for han skal ikke bevise noget. Hverken at han er konge eller meget

snart betvinger af dødens magt. Under retssagen mod sig kort tid efter ankomsten til Jerusalem, skal - og vil - han heller ikke bevise noget. Men på vej mod Golgata får man måske nok en anelse om, at Jesus ikke kun er et menneske med begrænsede kræfter. Han bærer et kors så tungt efter en tortur så voldsom, at de fleste ville være bukket under længe inden. Og netop korsets byrde er tit brugt til at forklare det forhold, mennesker fra da af står i til Ham. Med korset bar Jesus vores bryder og tog vores skyld med sig, da han blev naglet til korset.

At Jesus tog vores synd med på korset betyder ikke, at vi ikke stadig har ansvar der skal udvises og ofre, der skal bringes. Da Jesus i dagens tekst melder sig på banen som byrdebærer er det heller ikke for helt at tage byrderne fra os. Man taler om, at vi også har kors at bære. At tage sit ansvar på sig eller at acceptere sin skæbne bliver nogle gange netop kaldt, at man har et kors at bære.

Men byrdebæreren, Jesus, *hjælper*. Han viser hvordan byrden bliver "god". Det gør den ved at lære af ham – og komme til ham med vores bekymringer.

I stedet for et krucifiks har man i Københavns Domkirke en skulptur af Jesus; den kendte marmorstatue lavet af Thorvaldsen. Et krucifiks er det ikke, men faktisk har skulpturen en struktur, der ligner. Jesus står nemlig med armene bredt ud til siden – men ikke som sømmet op på et kors. Nej han breder armene ud i en omfavelse af dem, der kommer til ham. Og indskriften til statuen er netop: "Kom til mig" – og dermed en illustration af vores tekst til i dag: *Kom til mig, alle I, som slider jer trætte og bærer tunge byrder, og jeg vil give jer hvile.*

Når man træt og tung af bekymringer tager imod invitationen til at komme til ham – mødes man af udbredte arme. Arme, som man kan lade sig omfavne og bære af. Og så hvile i sig selv. Og hvile i ham.

Amen

Lov og tak og evig ære være dig vor Gud, Fader, Søn og Helligånd, du som var, er og bliver én sand treenig Gud, højlovet fra første begyndelse, nu og i al evighed. Amen

Almægtige Gud, himmelske Far!

Vi takker dig for livet, du har givet os og for jorden, du har skabt. Lær os at passe på jorden, på livet og på hinanden.

Kære Gud, tak for den hvile, du har indbygget i din skabelsesværk. Mind os om hvile, ydmyghed og sagtomdighed, når vi lader os rive med af stress og overforbrug. Tak for at du sendte din synd som med sin død tog synden fra os og bar alverdens byrder. Lær os at forvalte det ansvar vi har for jorden og hinanden på rette måde, efter din Søn, Jesu Kristi forbillede./ eksempel.

Kære Gud, vi beder for al lovlige myndighed, for vores Regering og Folketing, giv politikerne indsigt og ansvarsbevidsthed til at forvalte den magt, de har fået. Bekæmp vold og magtmisbrug. Vær med alle der flygter fra nød og krig. Før dem til et sikkert sted at være og lad dem møde åbenhed og tryghed. Vær med alle dem i verden, der er ramt af sult, nød og krig. Hjælp alle nationer til at leve sammen i fred og forståelse.

Gud, vær med vores familie, venner og alle dem, vi er forbundet med og alle dem, vi ikke kender. Hjælp os at leve i et hensynsfuldt og overbærende fællesskab med hinanden. Velsign og bevar os alle, og værn os imod ulykke og voldsomme tab.

Du, vor Gud, vær med menigheden i Bogense kirke. Lad dit Ord og din Ånd have frit løb i vores kirke til glæde, håb og trøst. Vær med vores dronning og hele kongehuset. Giv dem og os alle nåde, fred og velsignelse og efter vores liv den evige salighed og hvile.

Amen.

MEDDELELSER

Lad os med apostlen tilønske hinanden....Vor Herre Jesu Kristi nåde, Guds kærlighed og Helligåndens fællesskab være med os alle!

Amen!

Velkomst til gudstjeneste sidste søndag i kirkeåret

Velkommen til gudstjeneste i dag, Sidste søndag i kirkeåret. Søndagen i dag er nærmest kirkens nytårsaften, og ved en anledning som nytårsaften beskæftiger man sig tit med begrebet tid – man kigger bagud og man kigger fremad. Man gør status, man fælder dom.

Dom handler gudstjenestens første to tekster om – Fra Det Gamle Testamente belærer profeten Mika, at dom også hænger sammen med vejledning i, hvilke veje, Gud vil have vi skal gå – vi skal følge hans stier – ”Jakobs Guds Hus” skal være vores pejlemærke, siger Mika.

Og i epistlen taler Paulus også om Gud, som noget der bebos og som vi skal udgå fra. Nemlig som et tempel og Paulus taler om Jesus som den urokkelige grundvold.

Evangelieteksten imødekommer den uro og bekymring, vi som mennesker kan henfalde i, fx når vi står over for noget nyt – som i dag et nyt (kirke)år. Jesus stiller sig nemlig frem og - efter at have forklaret at det er med mandat fra Gud, at han gør som han før - tilbyder han hvile til den bekymrede og trætte.